

Krav paa Pension enten af Staten eller af Communen, naar de fratræde deres Poster.

Det ansees iøvrigt som en Selsfølge, at de ved Borgervæbningen eller Livjægercorpset hidtil ansatte gagerede Officerer og andre lønede Forretningsmænd vedblive at nyde deres hidtil havte Indtægter, saalænge de forblive i deres hidtilværende Stillinger eller oprykke i en højere, hvormed ikke en større Indtægt er forbunden, hvilket ogsaa udtrykkeligt er udtalt i Tillægsbestemmelsernes § 5.

Til § 34.

Hidtil ere Udgifterne til Kjøbenhavns Borgervæbning, med Undtagelse af hvad der er medgaaet til Anskaffelsen af Ryt af en Deel af Armaturen og Røbertøiet (see ovenfor ved § 21) saavel som til Ammunition, blevne afholdte af Stadens Commune, imod at denne igjen har erholdt et bestemt aarligt Tilskud af Finantskassen med Hensyn til, at Væbningen ei blot var organiseret som en Communalindretning for Byens egen Skyld, men tillige som et Forsvarsmiddel, navnlig forsaauidt angaaer det borgerlige Artilleri. Det maa i denne Henseende bemærkes, at det allerede ved Placat af 11te Februar 1803 er bestemt, at Udgiften til Borgervæbningens Indretning og Vedligeholdelse skulde som en reel Lyng lignes paa de faste Eiendomme i Staden; og naar det i Forbindelse hermed Placatens § 22 er bestemt, at der i den Anledning skulde udredes en Sum af 12,000 Rbd. aarligt af Stadens Grundtaxt, maa det antages, at dette Beløb dengang ansaaes tilstrækkeligt. Naar det dernæst i Regl. af 1ste Juni 1808 § 37 er udtalt, at Røngen fremdeles vilde komme Borgervæbningsfonden til Hjælp, ved af Finantskassen at tilskyde, hvad der over den nævnte Sum 12,000 Rbd. behøvedes til de aarlige reglementerede Lønninger ved begge Corpser, da er deri kun Tale om et „Tilskud“ til et bestemt Diemed, hvoraf maa sluttes, at alle øvrige Udgifter maatte bæres af Byen. Medens dette Tilskud gennem en Række af Aar er blevet udredet af Finantskassen med den uforandrede Sum 11,360 Rbd. (see Normalreglementet af 1831 Side 105), indtil der i Aaret 1849 tilstodes et midlertidigt Tillæg af 550 Rbd. til Hjælp til Udredelsen af Gager til nogle i Aaret 1848de uden-

for Reglementets Bestemmelser ansatte Stabs-officerer, hvilket ved Finantsloven af 26de Juni dette Aar er blevet bevilget for indværende Finantsaar — have Communens aarlige Udgifter til Borgervæbningen udgjort en foranderlig Størelse, som ved Affattelsen af Communens aarlige Budget er blevet ansat efter Diebliffets Behov, og undertiden ei lidet har oversteget det i Placat af 11te Februar 1803 og Regl. af 1ste Juni 1808 ommeldte Beløb 12,000 Rbd., navnlig i Aarene 1844 og 1845, for hvilke Borgervæbningsfatten skulde opkræves med respective 13,997 og 13,462 Rbd. En Anvendelse af det ovenangivne Princip findes ogsaa i Placat af 18de April 1843, § 11, hvorefter den omhandlede Formindkelse i Borgervæbningens Indtægter, ved at visse Gebyrter bortfaldt, skulde dækkes ved en Forsøgelse af Borgervæbningsfatten. Som Følge af denne Indretning har Borgervæbningsfonden været betragtet som Communen tilhørende, saa at Communalbestyrelsen kunde sanctionere Udgifter udover det Planmæssige, og saavidt Fondens Indtægter noget Aar maatte have givet et Overskud, om dette endog tildeels maatte være bevirket ved at tilbageholde Gager for den Tid, lønede Poster henstode vacante, har der ei været Spørgsmaal om, af den Grund at nedsætte Tilskudet fra Statskassen. Justitsministeriet maatte derfor ansee det som en Selsfølge, at dette Forhold fremdeles maatte vedblive, efterat Borgervæbningen var bleven underkastet en Omorganisation, og kunde saameget mindre finde, at der var Anledning til, for at bevirke Communen nogen Lettelse i denne Henseende, at forandre det hidtil bestaaende Forhold, som det efter Udtrykkene i Regl. af 1ste Juni 1808 § 2, sammenholdt med den ældre Placat af 11te Februar 1803 § 5, kunde synes, som om man dengang havde betragtet det som Borgervæbningens væsentligste Formaal, at modstaae fiendtligt Overskud, og den indre Ordens Vedligeholdelse som noget mere Underordnet, medens derimod ifølge Værnepligslovens § 40 og nærværende Udkasts § 2 Forholdet netop maatte være omvendt.

Stadens Borgerrepræsentanter have imidlertid, med Hensyn til at Borgervæbningen maa ansees lige vigtig for Staten og Com-